

Gdańsk, dnia 3 lutego 2016 r.

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ POWOŁANEJ PRZEZ
CENTRALNĄ KOMISJĘ DO SPRAW STOPNI I TYTUŁÓW
W SPRAWIE POSTĘPOWANIA HABILITACYJNEGO
DRA RAFAŁA FILIPÓWA

Komisja Habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w sprawie postępowania habilitacyjnego dra Rafała Filipówa zapoznała się z autoreferatem habilitanta, z recenzjami przedstawionymi w postępowaniu habilitacyjnym oraz z całokształtem jego dorobku naukowego. Komisja odbyła posiedzenie w dniu 1 lutego 2016 roku, w formie wideokonferencji, w pełnym składzie:

1. prof. dr. hab. Roman Pol, Uniwersytet Warszawski (przewodniczący),
2. dr hab. Tomasz Człapiński, Uniwersytet Gdański (sekretarz),
3. prof. dr hab. Wiesław Pawłucki, Uniwersytet Jagielloński (recenzent),
4. prof. dr hab. Grzegorz Plebanek, Uniwersytet Wrocławski (recenzent),
5. prof. dr hab. Marek Balcerzak, Politechnika Łódzka (recenzent),
6. prof. dr hab. Władysław Wilczyński, Uniwersytet Łódzki,
7. prof. dr hab. Zbigniew Szafraniec, Uniwersytet Gdański.

W głosowaniu jawnym nad pozytywnym zaopiniowaniem wniosku dra Rafała Filipówa o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego oddano 1 głos „przeciw” i 6 głosów „za”.

W związku z tym Komisja przedstawia Radzie Wydziału Matematyki, Fizyki i Informatyki Uniwersytetu Gdańskiego uchwałę następującej treści:

Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania drowi Rafałowi Filipówowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk matematycznych, w dyscyplinie matematyka.

UZASADNIENIE

Dr Rafał Filipów wystąpił o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego na podstawie cyklu sześciu publikacji, zatytułowanego „Zbieżność idealowa i kombinatoryka nieskończona”. Członkowie Komisji zapoznali się z materiałami złożonymi przez habilitanta oraz trzema recenzjami, z których jedna – prof. Pawłuckiego kończyła się konkluzją negatywną, a dwie pozostałe – prof. Plebanka i prof. Balcerzaka, konkluzjami pozytywnymi.

Prof. Wiesław Pawłucki w swojej recenzji omawia wyniki habilitanta pisząc, że „uzyskane rezultaty mają swoisty urok powiązania z klasycznymi twierdzeniami takimi jak twierdzenie Bolzano-Weierstrassa i Riemanna. Można je chyba także uznać za kontynuację badań wywodzących się z przedwojennej jeszcze polskiej szkoły topologii i analizy (habilitant nawiązuje do Mazurkiewicza i Sierpińskiego). Z drugiej jednak strony z punktu widzenia ciężaru gatunkowego rezultaty te trudno uznać za mocne czy wybitne”.

Recenzent stwierdza też, że dodatkową trudnością w ocenie dorobku habilitanta jest fakt, że większość publikacji w tym dorobku stanowią prace wspólne.

W zakończeniu swojej recenzji prof. Pawłucki pisze: „Konkludując, dorobek habilitanta zawiera szereg interesujących rezultatów i wierzę, że jest on na dobrej drodze, jednak dotychczasowe osiągnięcia nie wydają się wystarczające, aby uznać, że ustawowy wymóg o znacznym wkładzie w rozwój matematyki został spełniony”.

Na posiedzeniu Komisji, prof. Pawłucki podtrzymał wątpliwości wyrażone w recenzji. Stwierdził także, że choć podobają mu się pewne wyniki rozprawy, nawiązujące do twierdzeń klasycznych i wymagające nietrywialnych pomysłów, nie mają jednak one dostatecznej głębi, aby stanowić podstawę habilitacji.

Prof. Pawłucki podkreślił, że w porównaniu z innymi przewodami habilitacyjnymi, w których był recenzentem, dorobek dra Filipówa jest zdecydowanie najsłabszy.

W głosowaniu, prof. Pawłucki był przeciwny pozytywnemu zaopiniowaniu wniosku dra Filipówa o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Grzegorz Plebanek szczegółowo omawia w swojej recenzji wyniki habilitanta, podkreślając, że dotyczą one bardzo interesującej problematyki, zainicjowanej w latach dziewięćdziesiątych pracami K. Mazura i S. Soleckiego, która przyciągała znanych matematyków, w szczególności Drewnowskiego, Faraha, Hruśaka, Kojmana, Louveau, Łuczaka i Veličkovića.

Prof. Plebanek dzieli prace, które weszły w skład rozprawy na trzy grupy.

Do pierwszej zalicza pracę zespołową, opublikowaną w *Journ. Symb. Logic*. Stwierdza, że jest to „niewątpliwie interesujący i ciekawie napisany artykuł, który wprowadził do badań ideałów nowy punkt widzenia i pozwolił spojrzeć na klasyczne ideały na ω z innej perspektywy, opisując interesujące związki ideałów z topologią i algebrami Boole'a”. Ta praca jest najczęściej cytowaną publikacją w dorobku habilitanta.

Do drugiej grupy recenzent zalicza trzy wspólne prace z P. Szucą (dwie z nich były częścią rozprawy habilitacyjnej Szucy). Recenzent podkreśla umiejętne wykorzystanie dobrej znajomości wielu zagadnień związanych z ideałami na zbiorze liczb naturalnych i pomysłowość autorów, co pozwoliło na rozwiązanie pewnych problemów o podmiarach, postawionych przez Drewnowskiego i Łuczaka.

Trzecią grupę stanowią dwie samodzielne prace habilitanta, które recenzent ocenia jako słabszą część rozprawy. Jedna z tych prac nie ma należytej motywacji, a druga, choć dotyczy ciekawych i aktualnych zagadnień, nie zawiera dostatecznie pogłębionych wyników.

W konkluzji, prof. Plebanek pisze: „Podsumowując, dr Rafał Filipów ma znaczący dorobek naukowy, a przedstawione przez niego osiągnięcie naukowe jest cyklem prac zamieszczonych w wiodących czasopismach matematycznych. Prace cyklu stanowią znaczący wkład w rozwój uprawianej przez niego dyscypliny. Dlatego w dalszych pracach Komisji będę popierał wniosek o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego”.

W czasie posiedzenia Komisji, prof. Plebanek podkreślał, że choć w jego opinii, dorobek habilitanta nie jest zbyt mocny, nie ma jednak wątpliwości, że stanowi podstawę do nadania mu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Marek Balcerzak podkreśla w swojej recenzji, że rozprawa habilitacyjna dra Filipówa zawiera rozwiązania pewnych problemów postawionych przez Drewnowskiego i Łuczaka, oparte na ciekawych pomysłach i konstrukcjach. Uznaje też za bardzo ładną charakteryzację pewnych ideałów na zbiorze liczb naturalnych, związanych z twierdzeniem Riemanna o warunkowo zbieżnych szeregach liczb rzeczywistych, dającą odpowiedź na pewne pytanie Wilczyńskiego.

Opisując wyniki z innej części rozprawy, dotyczące pewnych uogólnień klasyfikacji Baire'a funkcji rzeczywistych, recenzent stwierdza, że stanowią one znaczne rozszerzenie wyników Łaczkowicha i Reclawa, oraz Debsa i Saint Raymonda. Wskazuje przy tym na różnorodność wykorzystywanych tu metod i elegancję uzyskanych wyników.

Prof. Balcerzak uznaje, że *„wyodrębnione osiągnięcie naukowe Habilitanta spełnia wymagania ustawowe, tzn. stanowi znaczny wkład w rozwój matematyki”*.

Omawiając cały dorobek naukowy dra Filipówa, recenzent pisze, że świadczy on o *„harmonijnym rozwoju Habilitanta i osiągnięciu przez niego dojrzałości naukowej”*.

W konkluzji recenzji prof. Balcerzak stwierdza: *„Moja ocena wyróżnionego osiągnięcia naukowego dr. R. Filipówa podobnie jak pozostałego dorobku i aktywności naukowej jest jednoznacznie pozytywna. Uważam, że recenzowany wniosek dobrze wypełnia wymagania ustawowe w postępowaniu habilitacyjnym”*.

Na posiedzeniu Komisji, prof. Balcerzak potwierdził swoją wysoką opinię o dorobku habilitanta. Przekazał też informację, że pewne niejasności w pracy z Topology Appl., wchodzącej w zakres rozprawy, wskazane w recenzji prof. Plebanka, zostały wyjaśnione we wspólnej pracy Filipówa z Trybą.

W czasie dyskusji, wypowiadali się także pozostali członkowie Komisji.

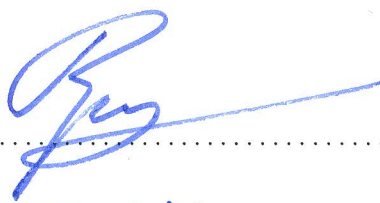
Prof. Władysław Wilczyński ustosunkował się do poruszonej w czasie posiedzenia kwestii prostoty dowodów w rozprawie habilitacyjnej. Stwierdził, że jest to związane ze specyfiką uprawianej przez habilitanta dziedziny matematyki i w jego opinii, zdecydowanie stanowi zaletę, świadczącą o umiejętności habilitanta znajdowania właściwych rozwiązań interesujących zagadnień.

Prof. Zbigniew Szafraniec stwierdził, że po zapoznaniu się z autoreferatem habilitanta oraz opiniami recenzentów, pozytywnie ocenia wniosek dra Filipówa. Podkreślił przy tym ważną rolę, jaką aktywność naukowa habilitanta odgrywa w gdańskim środowisku matematyków zainteresowanych teorią funkcji rzeczywistych i teorią mnogości i fakt, że ma on obecnie pod opieką dwóch doktorantów.

Dr hab. Tomasz Człapiński pozytywnie ocenił sposób prezentacji osiągnięć przez habilitanta oraz to, że wśród wyników w jego dorobku są zarówno rozwiązania problemów stawianych przez innych matematyków, jak i rezultaty inicjujące nową tematykę badawczą. Dodał, że pewne wątpliwości dotyczące udziału poszczególnych współautorów w uzyskaniu wyników opisanych w autoreferacie, można wyjaśnić czytając załączone do materiałów oświadczenia współautorów. Wskazał też, że zbieżność względem ideałów, której dotyczy część rozprawy habilitacyjnej, występuje w Mathematical Subject Classification jako odrębna dziedzina badawcza. Dr hab. Człapiński stwierdził, że jego zdaniem oceniany dorobek jest wystarczający do uzyskania habilitacji.

Prof. Roman Pol stwierdził, że choć podziela wyrażone przez prof. Pawłuckiego, a także przez prof. Plebanek odczucie, że wyniki habilitanta nie są bardzo mocne, a z pewnością nie są wybitne, to jednak zdecydowanie skłania się do uznania, że zarówno dorobek naukowy habilitanta, jak i jego aktywność naukowa spełniają kryteria, jakie należy przyjąć przy nadawaniu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. dr hab. Roman Pol

Dr hab. Tomasz Człapiński

Prof. dr hab. Wiesław Pawłucki

Prof. dr hab. Grzegorz Plebanek

Prof. dr hab. Marek Balcerzak

Prof. dr hab. Władysław Wilczyński

Prof. dr hab. Zbigniew Szafraniec

Gdańsk, dnia 3 lutego 2016 r.

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ POWOŁANEJ PRZEZ
CENTRALNĄ KOMISJĘ DO SPRAW STOPNI I TYTUŁÓW
W SPRAWIE POSTĘPOWANIA HABILITACYJNEGO
DRA RAFAŁA FILIPÓWA

Komisja Habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w sprawie postępowania habilitacyjnego dra Rafała Filipówa zapoznała się z autorefere-
ratem habilitanta, z recenzjami przedstawionymi w postępowaniu habilitacyjnym oraz z całokształtem jego dorobku naukowego. Komisja odbyła posiedzenie w dniu 1 lutego 2016 roku, w formie wideokonferencji, w pełnym składzie:

1. prof. dr. hab. Roman Pol, Uniwersytet Warszawski (przewodniczący),
2. dr hab. Tomasz Człapiński, Uniwersytet Gdański (sekretarz),
3. prof. dr hab. Wiesław Pawłucki, Uniwersytet Jagielloński (recenzent),
4. prof. dr hab. Grzegorz Plebanek, Uniwersytet Wrocławski (recenzent),
5. prof. dr hab. Marek Balcerzak, Politechnika Łódzka (recenzent),
6. prof. dr hab. Władysław Wilczyński, Uniwersytet Łódzki,
7. prof. dr hab. Zbigniew Szafraniec, Uniwersytet Gdański.

W głosowaniu jawnym nad pozytywnym zaopiniowaniem wniosku dra Rafała Filipówa o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego oddano 1 głos „przeciw” i 6 głosów „za”.

W związku z tym Komisja przedstawia Radzie Wydziału Matematyki, Fizyki i Informatyki Uniwersytetu Gdańskiego uchwałę następującej treści:

**Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania drowi Rafałowi
Filipówowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
matematycznych, w dyscyplinie matematyka.**

UZASADNIENIE

Dr Rafał Filipów wystąpił o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego na podstawie cyklu sześciu publikacji, zatytułowanego „Zbieżność idealowa i kombinatoryka nieskończona”. Członkowie Komisji zapoznali się z materiałami złożonymi przez habilitanta oraz trzema recenzjami, z których jedna – prof. Pawłuckiego kończyła się konkluzją negatywną, a dwie pozostałe – prof. Plebanka i prof. Balcerzaka, konkluzjami pozytywnymi.

Prof. Wiesław Pawłucki w swojej recenzji omawia wyniki habilitanta pisząc, że „uzyskane rezultaty mają swoisty urok powiązania z klasycznymi twierdzeniami takimi jak twierdzenie Bolzano-Weierstrassa i Riemanna. Można je chyba także uznać za kontynuację badań wywodzących się z przedwojennej jeszcze polskiej szkoły topologii i analizy (habilitant nawiązuje do Mazurkiewicza i Sierpińskiego). Z drugiej jednak strony z punktu widzenia ciężaru gatunkowego rezultaty te trudno uznać za mocne czy wybitne”.

Recenzent stwierdza też, że dodatkową trudnością w ocenie dorobku habilitanta jest fakt, że większość publikacji w tym dorobku stanowią prace wspólne.

W zakończeniu swojej recenzji prof. Pawłucki pisze: „Konkludując, dorobek habilitanta zawiera szereg interesujących rezultatów i wierzę, że jest on na dobrej drodze, jednak dotychczasowe osiągnięcia nie wydają się wystarczające, aby uznać, że ustawowy wymóg o znacznym wkładzie w rozwój matematyki został spełniony”.

Na posiedzeniu Komisji, prof. Pawłucki podtrzymał wątpliwości wyrażone w recenzji. Stwierdził także, że choć podobają mu się pewne wyniki rozprawy, nawiązujące do twierdzeń klasycznych i wymagające nietrywialnych pomysłów, nie mają jednak one dostatecznej głębi, aby stanowić podstawę habilitacji.

Prof. Pawłucki podkreślił, że w porównaniu z innymi przewodami habilitacyjnymi, w których był recenzentem, dorobek dra Filipówa jest zdecydowanie najslabszy.

W głosowaniu, prof. Pawłucki był przeciwny pozytywnemu zaopiniowaniu wniosku dra Filipówa o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Grzegorz Plebanek szczegółowo omawia w swojej recenzji wyniki habilitanta, podkreślając, że dotyczą one bardzo interesującej problematyki, zainicjowanej w latach dziewięćdziesiątych pracami K. Mazura i S. Soleckiego, która przyciągała znanych matematyków, w szczególności Drewnowskiego, Faraha, Hruśaka, Kojmana, Louveau, Łuczaka i Veličkovića.

Prof. Plebanek dzieli prace, które weszły w skład rozprawy na trzy grupy.

Do pierwszej zalicza pracę zespołową, opublikowaną w *Journ. Symb. Logic*. Stwierdza, że jest to „niewątpliwie interesujący i ciekawie napisany artykuł, który wprowadził do badań ideałów nowy punkt widzenia i pozwolił spojrzeć na klasyczne ideały na ω z innej perspektywy, opisując interesujące związki ideałów z topologią i algebrami Boole'a”. Ta praca jest najczęściej cytowaną publikacją w dorobku habilitanta.

Do drugiej grupy recenzent zalicza trzy wspólne prace z P. Szucą (dwie z nich były częścią rozprawy habilitacyjnej Szucy). Recenzent podkreśla umiejętne wykorzystanie dobrej znajomości wielu zagadnień związanych z ideałami na zbiorze liczb naturalnych i pomysłowość autorów, co pozwoliło na rozwiązanie pewnych problemów o podmiarach, postawionych przez Drewnowskiego i Łuczaka.

Trzecią grupę stanowią dwie samodzielne prace habilitanta, które recenzent ocenia jako słabszą część rozprawy. Jedna z tych prac nie ma należytej motywacji, a druga, choć dotyczy ciekawych i aktualnych zagadnień, nie zawiera dostatecznie pogłębionych wyników.

W konkluzji, prof. Plebanek pisze: „Podsumowując, dr Rafał Filipów ma znaczący dorobek naukowy, a przedstawione przez niego osiągnięcia naukowe jest cyklem prac zamieszczonych w wiodących czasopismach matematycznych. Prace cyklu stanowią znaczący wkład w rozwój uprawianej przez niego dyscypliny. Dlatego w dalszych pracach Komisji będę popierał wniosek o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego”.

W czasie posiedzenia Komisji, prof. Plebanek podkreślał, że choć w jego opinii, dorobek habilitanta nie jest zbyt mocny, nie ma jednak wątpliwości, że stanowi podstawę do nadania mu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Marek Balcerzak podkreśla w swojej recenzji, że rozprawa habilitacyjna dra Filipówa zawiera rozwiązania pewnych problemów postawionych przez Drewnowskiego i Łuczaka, oparte na ciekawych pomysłach i konstrukcjach. Uznaje też za bardzo ładną charakteryzację pewnych ideałów na zbiorze liczb naturalnych, związanych z twierdzeniem Riemanna o warunkowo zbieżnych szeregach liczb rzeczywistych, dającą odpowiedź na pewne pytanie Wilczyńskiego.

Opisując wyniki z innej części rozprawy, dotyczące pewnych uogólnień klasyfikacji Baire'a funkcji rzeczywistych, recenzent stwierdza, że stanowią one znaczne rozszerzenie wyników Laczkovicha i Reclawa, oraz Debsa i Saint Raymonda. Wskazuje przy tym na różnorodność wykorzystywanych tu metod i elegancję uzyskanych wyników.

Prof. Balcerzak uznaje, że *„wyodrębnione osiągnięcie naukowe Habilitanta spełnia wymagania ustawowe, tzn. stanowi znaczny wkład w rozwój matematyki”*.

Omawiając cały dorobek naukowy dra Filipówa, recenzent pisze, że świadczy on o *„harmonijnym rozwoju Habilitanta i osiągnięciu przez niego dojrzałości naukowej”*.

W konkluzji recenzji prof. Balcerzak stwierdza: *„Moja ocena wyróżnionego osiągnięcia naukowego dr. R. Filipówa podobnie jak pozostałego dorobku i aktywności naukowej jest jednoznacznie pozytywna. Uważam, że recenzowany wniosek dobrze wypełnia wymagania ustawowe w postępowaniu habilitacyjnym”*.

Na posiedzeniu Komisji, prof. Balcerzak potwierdził swoją wysoką opinię o dorobku habilitanta. Przekazał też informację, że pewne niejasności w pracy z Topology Appl., wchodzącej w zakres rozprawy, wskazane w recenzji prof. Plebanka, zostały wyjaśnione we wspólnej pracy Filipówa z Trybą.

W czasie dyskusji, wypowiedzieli się także pozostali członkowie Komisji.

Prof. Władysław Wilczyński ustosunkował się do poruszonej w czasie posiedzenia kwestii prostoty dowodów w rozprawie habilitacyjnej. Stwierdził, że jest to związane ze specyfiką uprawianej przez habilitanta dziedziny matematyki i w jego opinii, zdecydowanie stanowi zaletę, świadczącą o umiejętności habilitanta znajdowania właściwych rozwiązań interesujących zagadnień.

Prof. Zbigniew Szafraniec stwierdził, że po zapoznaniu się z autoreferatem habilitanta oraz opiniami recenzentów, pozytywnie ocenia wniosek dra Filipówa. Podkreślił przy tym ważną rolę, jaką aktywność naukowa habilitanta odgrywa w gdańskim środowisku matematyków zainteresowanych teorią funkcji rzeczywistych i teorią mnogości i fakt, że ma on obecnie pod opieką dwóch doktorantów.

Dr hab. Tomasz Człapiński pozytywnie ocenił sposób prezentacji osiągnięć przez habilitanta oraz to, że wśród wyników w jego dorobku są zarówno rozwiązania problemów stawianych przez innych matematyków, jak i rezultaty inicjujące nową tematykę badawczą. Dodał, że pewne wątpliwości dotyczące udziału poszczególnych współautorów w uzyskaniu wyników opisanych w autoreferacie, można wyjaśnić czytając załączone do materiałów oświadczenia współautorów. Wskazał też, że zbieżność względem ideałów, której dotyczy część rozprawy habilitacyjnej, występuje w Mathematical Subject Classification jako odrębna dziedzina badawcza. Dr hab. Człapiński stwierdził, że jego zdaniem oceniany dorobek jest wystarczający do uzyskania habilitacji.

Prof. Roman Pol stwierdził, że choć podziela wyrażone przez prof. Pawluckiego, a także przez prof. Plebanka odczucie, że wyniki habilitanta nie są bardzo mocne, a z pewnością nie są wybitne, to jednak zdecydowanie skłania się do uznania, że zarówno dorobek naukowy habilitanta, jak i jego aktywność naukowa spełniają kryteria, jakie należy przyjąć przy nadawaniu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. dr hab. Roman Pol

Dr hab. Tomasz Człapiński

Prof. dr hab. Wiesław Pawlucki *Wiesław Pawlucki*

Prof. dr hab. Grzegorz Plebanek

Prof. dr hab. Marek Balcerzak

Prof. dr hab. Władysław Wilczyński

Prof. dr hab. Zbigniew Szafranec

Gdańsk, dnia 3 lutego 2016 r.

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ POWOŁANEJ PRZEZ
CENTRALNĄ KOMISJĘ DO SPRAW STOPNI I TYTUŁÓW
W SPRAWIE POSTĘPOWANIA HABILITACYJNEGO
DRA RAFAŁA FILIPÓWA

Komisja Habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w sprawie postępowania habilitacyjnego dra Rafała Filipówa zapoznała się z autoreferatem habilitanta, z recenzjami przedstawionymi w postępowaniu habilitacyjnym oraz z całokształtem jego dorobku naukowego. Komisja odbyła posiedzenie w dniu 1 lutego 2016 roku, w formie wideokonferencji, w pełnym składzie:

1. prof. dr. hab. Roman Pol, Uniwersytet Warszawski (przewodniczący),
2. dr hab. Tomasz Człapiński, Uniwersytet Gdański (sekretarz),
3. prof. dr hab. Wiesław Pawłucki, Uniwersytet Jagielloński (recenzent),
4. prof. dr hab. Grzegorz Plebanek, Uniwersytet Wrocławski (recenzent),
5. prof. dr hab. Marek Balcerzak, Politechnika Łódzka (recenzent),
6. prof. dr hab. Władysław Wilczyński, Uniwersytet Łódzki,
7. prof. dr hab. Zbigniew Szafraniec, Uniwersytet Gdański.

W głosowaniu jawnym nad pozytywnym zaopiniowaniem wniosku dra Rafała Filipówa o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego oddano 1 głos „przeciw” i 6 głosów „za”.

W związku z tym Komisja przedstawia Radzie Wydziału Matematyki, Fizyki i Informatyki Uniwersytetu Gdańskiego uchwałę następującej treści:

Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania drowi Rafałowi Filipówowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk matematycznych, w dyscyplinie matematyka.

UZASADNIENIE

Dr Rafał Filipów wystąpił o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego na podstawie cyklu sześciu publikacji, zatytułowanego „Zbieżność ideałowa i kombinatoryka nieskończona”. Członkowie Komisji zapoznali się z materiałami złożonymi przez habilitanta oraz trzema recenzjami, z których jedna – prof. Pawłuckiego kończyła się konkluzją negatywną, a dwie pozostałe – prof. Plebanka i prof. Balcerzaka, konkluzjami pozytywnymi.

Prof. Wiesław Pawłucki w swojej recenzji omawia wyniki habilitanta pisząc, że „uzyskane rezultaty mają swoisty urok powiązania z klasycznymi twierdzeniami takimi jak twierdzenie Bolzano-Weierstrassa i Riemanna. Można je chyba także uznać za kontynuację badań wywodzących się z przedwojennej jeszcze polskiej szkoły topologii i analizy (habilitant nawiązuje do Mazurkiewicza i Sierpińskiego). Z drugiej jednak strony z punktu widzenia ciężaru gatunkowego rezultaty te trudno uznać za mocne czy wybitne”.

Recenzent stwierdza też, że dodatkową trudnością w ocenie dorobku habilitanta jest fakt, że większość publikacji w tym dorobku stanowią prace wspólne.

W zakończeniu swojej recenzji prof. Pawłucki pisze: „Konkludując, dorobek habilitanta zawiera szereg interesujących rezultatów i wierzę, że jest on na dobrej drodze, jednak dotychczasowe osiągnięcia nie wydają się wystarczające, aby uznać, że ustawowy wymóg o znacznym wkładzie w rozwój matematyki został spełniony”.

Na posiedzeniu Komisji, prof. Pawłucki podtrzymał wątpliwości wyrażone w recenzji. Stwierdził także, że choć podobają mu się pewne wyniki rozprawy, nawiązujące do twierdzeń klasycznych i wymagające nietrywialnych pomysłów, nie mają jednak one dostatecznej głębi, aby stanowić podstawę habilitacji.

Prof. Pawłucki podkreślił, że w porównaniu z innymi przewodami habilitacyjnymi, w których był recenzentem, dorobek dra Filipówa jest zdecydowanie najslabszy.

W głosowaniu, prof. Pawłucki był przeciwny pozytywnemu zaopiniowaniu wniosku dra Filipówa o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Grzegorz Plebanek szczegółowo omawia w swojej recenzji wyniki habilitanta, podkreślając, że dotyczą one bardzo interesującej problematyki, zainicjowanej w latach dziewięćdziesiątych pracami K. Mazura i S. Soleckiego, która przyciągała znanych matematyków, w szczególności Drewnowskiego, Faraha, Hruśaka, Kojmana, Louveau, Łuczaka i Veličkovića.

Prof. Plebanek dzieli prace, które weszły w skład rozprawy na trzy grupy.

Do pierwszej zalicza pracę zespołową, opublikowaną w Journ. Symb. Logic. Stwierdza, że jest to „niewątpliwie interesujący i ciekawie napisany artykuł, który wprowadził do badań ideałów nowy punkt widzenia i pozwolił spojrzeć na klasyczne ideały na ω z innej perspektywy, opisując interesujące związki ideałów z topologią i algebrami Boole'a”. Ta praca jest najczęściej cytowaną publikacją w dorobku habilitanta.

Do drugiej grupy recenzent zalicza trzy wspólne prace z P. Szucą (dwie z nich były częścią rozprawy habilitacyjnej Szucy). Recenzent podkreśla umiejętne wykorzystanie dobrej znajomości wielu zagadnień związanych z ideałami na zbiorze liczb naturalnych i pomysłowość autorów, co pozwoliło na rozwiązanie pewnych problemów o podmiarach, postawionych przez Drewnowskiego i Łuczaka.

Trzecią grupę stanowią dwie samodzielne prace habilitanta, które recenzent ocenia jako słabszą część rozprawy. Jedna z tych prac nie ma należytej motywacji, a druga, choć dotyczy ciekawych i aktualnych zagadnień, nie zawiera dostatecznie pogłębionych wyników.

W konkluzji, prof. Plebanek pisze: „Podsumowując, dr Rafał Filipów ma znaczący dorobek naukowy, a przedstawione przez niego osiągnięcia naukowe jest cyklem prac zamieszczonych w wiodących czasopismach matematycznych. Prace cyklu stanowią znaczący wkład w rozwój uprawianej przez niego dyscypliny. Dlatego w dalszych pracach Komisji będę popierał wniosek o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego”.

W czasie posiedzenia Komisji, prof. Plebanek podkreślał, że choć w jego opinii, dorobek habilitanta nie jest zbyt mocny, nie ma jednak wątpliwości, że stanowi podstawę do nadania mu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Marek Balcerzak podkreśla w swojej recenzji, że rozprawa habilitacyjna dra Filipówa zawiera rozwiązania pewnych problemów postawionych przez Drewnowskiego i Łuczaka, oparte na ciekawych pomysłach i konstrukcjach. Uznaje też za bardzo ładną charakteryzację pewnych ideałów na zbiorze liczb naturalnych, związanych z twierdzeniem Riemanna o warunkowo zbieżnych szeregach liczb rzeczywistych, dającą odpowiedź na pewne pytanie Wilczyńskiego.

Opisując wyniki z innej części rozprawy, dotyczące pewnych uogólnień klasyfikacji Baire'a funkcji rzeczywistych, recenzent stwierdza, że stanowią one znaczne rozszerzenie wyników Łaczkovicha i Reclawa, oraz Debsa i Saint Raymonda. Wskazuje przy tym na różnorodność wykorzystywanych tu metod i elegancję uzyskanych wyników.

Prof. Balcerzak uznaje, że *„wyodrębnione osiągnięcie naukowe Habilitanta spełnia wymagania ustawowe, tzn. stanowi znaczny wkład w rozwój matematyki”*.

Omawiając cały dorobek naukowy dra Filipówa, recenzent pisze, że świadczy on o *„harmonijnym rozwoju Habilitanta i osiągnięciu przez niego dojrzałości naukowej”*.

W konkluzji recenzji prof. Balcerzak stwierdza: *„Moja ocena wyróżnionego osiągnięcia naukowego dr. R. Filipówa podobnie jak pozostałego dorobku i aktywności naukowej jest jednoznacznie pozytywna. Uważam, że recenzowany wniosek dobrze wypełnia wymagania ustawowe w postępowaniu habilitacyjnym”*.

Na posiedzeniu Komisji, prof. Balcerzak potwierdził swoją wysoką opinię o dorobku habilitanta. Przekazał też informację, że pewne niejasności w pracy z Topology Appl., wchodzącej w zakres rozprawy, wskazane w recenzji prof. Plebanka, zostały wyjaśnione we wspólnej pracy Filipówa z Trybą.

W czasie dyskusji, wypowiadali się także pozostali członkowie Komisji.

Prof. Władysław Wilczyński ustosunkował się do poruszonej w czasie posiedzenia kwestii prostoty dowodów w rozprawie habilitacyjnej. Stwierdził, że jest to związane ze specyfiką uprawianej przez habilitanta dziedziny matematyki i w jego opinii, zdecydowanie stanowi zaletę, świadczącą o umiejętności habilitanta znajdowania właściwych rozwiązań interesujących zagadnień.

Prof. Zbigniew Szafraniec stwierdził, że po zapoznaniu się z autoreferatem habilitanta oraz opiniami recenzentów, pozytywnie ocenia wniosek dra Filipówa. Podkreślił przy tym ważną rolę, jaką aktywność naukowa habilitanta odgrywa w gdańskim środowisku matematyków zainteresowanych teorią funkcji rzeczywistych i teorią mnogości i fakt, że ma on obecnie pod opieką dwóch doktorantów.

Dr hab. Tomasz Człapiński pozytywnie ocenił sposób prezentacji osiągnięć przez habilitanta oraz to, że wśród wyników w jego dorobku są zarówno rozwiązania problemów stawianych przez innych matematyków, jak i rezultaty inicjujące nową tematykę badawczą. Dodał, że pewne wątpliwości dotyczące udziału poszczególnych współautorów w uzyskaniu wyników opisanych w autoreferacie, można wyjaśnić czytając załączone do materiałów oświadczenia współautorów. Wskazał też, że zbieżność względem ideałów, której dotyczy część rozprawy habilitacyjnej, występuje w Mathematical Subject Classification jako odrębna dziedzina badawcza. Dr hab. Człapiński stwierdził, że jego zdaniem oceniany dorobek jest wystarczający do uzyskania habilitacji.

Prof. Roman Pol stwierdził, że choć podziela wyrażone przez prof. Pawłuckiego, a także przez prof. Plebanka odczucie, że wyniki habilitanta nie są bardzo mocne, a z pewnością nie są wybitne, to jednak zdecydowanie skłania się do uznania, że zarówno dorobek naukowy habilitanta, jak i jego aktywność naukowa spełniają kryteria, jakie należy przyjąć przy nadawaniu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. dr hab. Roman Pol

Dr hab. Tomasz Człapiński

Prof. dr hab. Wiesław Pawłucki

Prof. dr hab. Grzegorz Plebanek

Prof. dr hab. Marek Balcerzak

Prof. dr hab. Władysław Wilczyński

Prof. dr hab. Zbigniew Szafranec

Gdańsk, dnia 3 lutego 2016 r.

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ POWOŁANEJ PRZEZ
CENTRALNĄ KOMISJĘ DO SPRAW STOPNI I TYTUŁÓW
W SPRAWIE POSTĘPOWANIA HABILITACYJNEGO
DRA RAFAŁA FILIPÓWA

Komisja Habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w sprawie postępowania habilitacyjnego dra Rafała Filipówa zapoznała się z autoreferatem habilitanta, z recenzjami przedstawionymi w postępowaniu habilitacyjnym oraz z całokształtem jego dorobku naukowego. Komisja odbyła posiedzenie w dniu 1 lutego 2016 roku, w formie wideokonferencji, w pełnym składzie:

1. prof. dr. hab. Roman Pol, Uniwersytet Warszawski (przewodniczący),
2. dr hab. Tomasz Człapiński, Uniwersytet Gdański (sekretarz),
3. prof. dr hab. Wiesław Pawłucki, Uniwersytet Jagielloński (recenzent),
4. prof. dr hab. Grzegorz Plebanek, Uniwersytet Wrocławski (recenzent),
5. prof. dr hab. Marek Balcerzak, Politechnika Łódzka (recenzent),
6. prof. dr hab. Władysław Wilczyński, Uniwersytet Łódzki,
7. prof. dr hab. Zbigniew Szafraniec, Uniwersytet Gdański.

W głosowaniu jawnym nad pozytywnym zaopiniowaniem wniosku dra Rafała Filipówa o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego oddano 1 głos „przeciw” i 6 głosów „za”.

W związku z tym Komisja przedstawia Radzie Wydziału Matematyki, Fizyki i Informatyki Uniwersytetu Gdańskiego uchwałę następującej treści:

**Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania drowi Rafałowi
Filipówowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
matematycznych, w dyscyplinie matematyka.**

UZASADNIENIE

Dr Rafał Filipów wystąpił o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego na podstawie cyklu sześciu publikacji, zatytułowanego „Zbieżność ideałowa i kombinatoryka nieskończona”. Członkowie Komisji zapoznali się z materiałami złożonymi przez habilitanta oraz trzema recenzjami, z których jedna – prof. Pawłuckiego kończyła się konkluzją negatywną, a dwie pozostałe – prof. Plebanka i prof. Balcerzaka, konkluzjami pozytywnymi.

Prof. Wiesław Pawłucki w swojej recenzji omawia wyniki habilitanta pisząc, że „uzyskane rezultaty mają swoisty urok powiązania z klasycznymi twierdzeniami takimi jak twierdzenie Bolzano-Weierstrassa i Riemanna. Można je chyba także uznać za kontynuację badań wywodzących się z przedwojennej jeszcze polskiej szkoły topologii i analizy (habilitant nawiązuje do Mazurkiewicza i Sierpińskiego). Z drugiej jednak strony z punktu widzenia ciężaru gatunkowego rezultaty te trudno uznać za mocne czy wybitne”.

Recenzent stwierdza też, że dodatkową trudnością w ocenie dorobku habilitanta jest fakt, że większość publikacji w tym dorobku stanowią prace wspólne.

W zakończeniu swojej recenzji prof. Pawłucki pisze: „Konkludując, dorobek habilitanta zawiera szereg interesujących rezultatów i wierzę, że jest on na dobrej drodze, jednak dotychczasowe osiągnięcia nie wydają się wystarczające, aby uznać, że ustawowy wymóg o znacznym wkładzie w rozwój matematyki został spełniony”.

Na posiedzeniu Komisji, prof. Pawłucki podtrzymał wątpliwości wyrażone w recenzji. Stwierdził także, że choć podobają mu się pewne wyniki rozprawy, nawiązujące do twierdzeń klasycznych i wymagające nietrywialnych pomysłów, nie mają jednak one dostatecznej głębi, aby stanowić podstawę habilitacji.

Prof. Pawłucki podkreślił, że w porównaniu z innymi przewodami habilitacyjnymi, w których był recenzentem, dorobek dra Filipówa jest zdecydowanie najślabszy.

W głosowaniu, prof. Pawłucki był przeciwny pozytywnemu zaopiniowaniu wniosku dra Filipówa o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Grzegorz Plebanek szczegółowo omawia w swojej recenzji wyniki habilitanta, podkreślając, że dotyczą one bardzo interesującej problematyki, zainicjowanej w latach dziewięćdziesiątych pracami K. Mazura i S. Soleckiego, która przyciągała znanych matematyków, w szczególności Drewnowskiego, Faraha, Hruśaka, Kojmana, Louveau, Łuczaka i Veličkovića.

Prof. Plebanek dzieli prace, które weszły w skład rozprawy na trzy grupy.

Do pierwszej zalicza pracę zespołową, opublikowaną w *Journ. Symb. Logic*. Stwierdza, że jest to „niewątpliwie interesujący i ciekawie napisany artykuł, który wprowadził do badań ideałów nowy punkt widzenia i pozwolił spojrzeć na klasyczne ideały na ω z innej perspektywy, opisując interesujące związki ideałów z topologią i algebrami Boole'a”. Ta praca jest najczęściej cytowaną publikacją w dorobku habilitanta.

Do drugiej grupy recenzent zalicza trzy wspólne prace z P. Szucą (dwie z nich były częścią rozprawy habilitacyjnej Szucy). Recenzent podkreśla umiejętne wykorzystanie dobrej znajomości wielu zagadnień związanych z ideałami na zbiorze liczb naturalnych i pomysłowość autorów, co pozwoliło na rozwiązanie pewnych problemów o podmiarach, postawionych przez Drewnowskiego i Łuczaka.

Trzecią grupę stanowią dwie samodzielne prace habilitanta, które recenzent ocenia jako słabszą część rozprawy. Jedna z tych prac nie ma należytej motywacji, a druga, choć dotyczy ciekawych i aktualnych zagadnień, nie zawiera dostatecznie pogłębionych wyników.

W konkluzji, prof. Plebanek pisze: „Podsumowując, dr Rafał Filipów ma znaczący dorobek naukowy, a przedstawione przez niego osiągnięcie naukowe jest cyklem prac zamieszczonych w wiodących czasopismach matematycznych. Prace cyklu stanowią znaczący wkład w rozwój uprawianej przez niego dyscypliny. Dlatego w dalszych pracach Komisji będę popierał wniosek o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego”.

W czasie posiedzenia Komisji, prof. Plebanek podkreślał, że choć w jego opinii, dorobek habilitanta nie jest zbyt mocny, nie ma jednak wątpliwości, że stanowi podstawę do nadania mu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Marek Balcerzak podkreśla w swojej recenzji, że rozprawa habilitacyjna dra Filipówa zawiera rozwiązania pewnych problemów postawionych przez Drewnowskiego i Łuczaka, oparte na ciekawych pomysłach i konstrukcjach. Uznaje też za bardzo ładną charakteryzację pewnych ideałów na zbiorze liczb naturalnych, związanych z twierdzeniem Riemanna o warunkowo zbieżnych szeregach liczb rzeczywistych, dającą odpowiedź na pewne pytanie Wilczyńskiego.

Opisując wyniki z innej części rozprawy, dotyczące pewnych uogólnień klasyfikacji Baire'a funkcji rzeczywistych, recenzent stwierdza, że stanowią one znaczne rozszerzenie wyników Łaczkowicha i Reclawa, oraz Debsa i Saint Raymonda. Wskazuje przy tym na różnorodność wykorzystywanych tu metod i elegancję uzyskanych wyników.

Prof. Balcerzak uznaje, że *„wyodrębnione osiągnięcie naukowe Habilitanta spełnia wymagania ustawowe, tzn. stanowi znaczny wkład w rozwój matematyki”*.

Omawiając cały dorobek naukowy dra Filipówa, recenzent pisze, że świadczy on o *„harmonijnym rozwoju Habilitanta i osiągnięciu przez niego dojrzałości naukowej”*.

W konkluzji recenzji prof. Balcerzak stwierdza: *„Moja ocena wyróżnionego osiągnięcia naukowego dr. R. Filipówa podobnie jak pozostałego dorobku i aktywności naukowej jest jednoznacznie pozytywna. Uważam, że recenzowany wniosek dobrze wypełnia wymagania ustawowe w postępowaniu habilitacyjnym”*.

Na posiedzeniu Komisji, prof. Balcerzak potwierdził swoją wysoką opinię o dorobku habilitanta. Przekazał też informację, że pewne niejasności w pracy z Topology Appl., wchodzącej w zakres rozprawy, wskazane w recenzji prof. Plebanka, zostały wyjaśnione we wspólnej pracy Filipówa z Trybą.

W czasie dyskusji, wypowiedzieli się także pozostali członkowie Komisji.

Prof. Władysław Wilczyński ustosunkował się do poruszonej w czasie posiedzenia kwestii prostoty dowodów w rozprawie habilitacyjnej. Stwierdził, że jest to związane ze specyfiką uprawianej przez habilitanta dziedziny matematyki i w jego opinii, zdecydowanie stanowi zaletę, świadczącą o umiejętności habilitanta znajdowania właściwych rozwiązań interesujących zagadnień.

Prof. Zbigniew Szafraniec stwierdził, że po zapoznaniu się z autoreferatem habilitanta oraz opiniami recenzentów, pozytywnie ocenia wniosek dra Filipówa. Podkreślił przy tym ważną rolę, jaką aktywność naukowa habilitanta odgrywa w gdańskim środowisku matematyków zainteresowanych teorią funkcji rzeczywistych i teorią mnogości i fakt, że ma on obecnie pod opieką dwóch doktorantów.

Dr hab. Tomasz Człapiński pozytywnie ocenił sposób prezentacji osiągnięć przez habilitanta oraz to, że wśród wyników w jego dorobku są zarówno rozwiązania problemów stawianych przez innych matematyków, jak i rezultaty inicjujące nową tematykę badawczą. Dodał, że pewne wątpliwości dotyczące udziału poszczególnych współautorów w uzyskaniu wyników opisanych w autoreferacie, można wyjaśnić czytając załączone do materiałów oświadczenia współautorów. Wskazał też, że zbieżność względem ideałów, której dotyczy część rozprawy habilitacyjnej, występuje w Mathematical Subject Classification jako odrębna dziedzina badawcza. Dr hab. Człapiński stwierdził, że jego zdaniem oceniany dorobek jest wystarczający do uzyskania habilitacji.

Prof. Roman Pol stwierdził, że choć podziela wyrażone przez prof. Pawłuckiego, a także przez prof. Plebana odczucie, że wyniki habilitanta nie są bardzo mocne, a z pewnością nie są wybitne, to jednak zdecydowanie skłania się do uznania, że zarówno dorobek naukowy habilitanta, jak i jego aktywność naukowa spełniają kryteria, jakie należy przyjąć przy nadawaniu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. dr hab. Roman Pol

Dr hab. Tomasz Człapiński

Prof. dr hab. Wiesław Pawłucki

Prof. dr hab. Grzegorz Plebanek

Prof. dr hab. Marek Balcerzak *M. Balcerzak*

Prof. dr hab. Władysław Wilczyński

Prof. dr hab. Zbigniew Szafraniec

Gdańsk, dnia 3 lutego 2016 r.

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ POWOŁANEJ PRZEZ
CENTRALNĄ KOMISJĘ DO SPRAW STOPNI I TYTUŁÓW
W SPRAWIE POSTĘPOWANIA HABILITACYJNEGO
DRA RAFAŁA FILIPÓWA

Komisja Habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w sprawie postępowania habilitacyjnego dra Rafała Filipówa zapoznała się z autorefere-
ratem habilitanta, z recenzjami przedstawionymi w postępowaniu habilitacyjnym oraz
z całokształtem jego dorobku naukowego. Komisja odbyła posiedzenie w dniu 1 lutego
2016 roku, w formie wideokonferencji, w pełnym składzie:

1. prof. dr. hab. Roman Pol, Uniwersytet Warszawski (przewodniczący),
2. dr hab. Tomasz Człapiński, Uniwersytet Gdański (sekretarz),
3. prof. dr hab. Wiesław Pawłucki, Uniwersytet Jagielloński (recenzent),
4. prof. dr hab. Grzegorz Plebanek, Uniwersytet Wrocławski (recenzent),
5. prof. dr hab. Marek Balcerzak, Politechnika Łódzka (recenzent),
6. prof. dr hab. Władysław Wilczyński, Uniwersytet Łódzki,
7. prof. dr hab. Zbigniew Szafraniec, Uniwersytet Gdański.

W głosowaniu jawnym nad pozytywnym zaopiniowaniem wniosku dra Rafała Filipówa
o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego oddano 1 głos „przeciw” i 6 głosów „za”.

W związku z tym Komisja przedstawia Radzie Wydziału Matematyki, Fizyki i Infor-
matyki Uniwersytetu Gdańskiego uchwałę następującej treści:

**Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania drowi Rafałowi
Filipówowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
matematycznych, w dyscyplinie matematyka.**

UZASADNIENIE

Dr Rafał Filipów wystąpił o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego na podstawie
cyklu sześciu publikacji, zatytułowanego „Zbieżność ideałowa i kombinatoryka nieskoń-
czona”. Członkowie Komisji zapoznali się z materiałami złożonymi przez habilitanta oraz
trzemna recenzjami, z których jedna – prof. Pawłuckiego kończyła się konkluzją negatyw-
ną, a dwie pozostałe – prof. Plebanka i prof. Balcerzaka, konkluzjami pozytywnymi.

Prof. Wiesław Pawłucki w swojej recenzji omawia wyniki habilitanta pisząc, że „uzyskane rezultaty mają swoisty urok powiązania z klasycznymi twierdzeniami takimi jak twierdzenie Bolzano-Weierstrassa i Riemanna. Można je chyba także uznać za kontynuację badań wywodzących się z przedwojennej jeszcze polskiej szkoły topologii i analizy (habilitant nawiązuje do Mazurkiewicza i Sierpińskiego). Z drugiej jednak strony z punktu widzenia ciężaru gatunkowego rezultaty te trudno uznać za mocne czy wybitne”.

Recenzent stwierdza też, że dodatkową trudnością w ocenie dorobku habilitanta jest fakt, że większość publikacji w tym dorobku stanowią prace wspólne.

W zakończeniu swojej recenzji prof. Pawłucki pisze: „Konkludując, dorobek habilitanta zawiera szereg interesujących rezultatów i wierzę, że jest on na dobrej drodze, jednak dotychczasowe osiągnięcia nie wydają się wystarczające, aby uznać, że ustawowy wymóg o znacznym wkładzie w rozwój matematyki został spełniony”.

Na posiedzeniu Komisji, prof. Pawłucki podtrzymał wątpliwości wyrażone w recenzji. Stwierdził także, że choć podobają mu się pewne wyniki rozprawy, nawiązujące do twierdzeń klasycznych i wymagające nietrywialnych pomysłów, nie mają jednak one dostatecznej głębi, aby stanowić podstawę habilitacji.

Prof. Pawłucki podkreślił, że w porównaniu z innymi przewodami habilitacyjnymi, w których był recenzentem, dorobek dra Filipówa jest zdecydowanie najslabszy.

W głosowaniu, prof. Pawłucki był przeciwny pozytywnemu zaopiniowaniu wniosku dra Filipówa o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Grzegorz Plebanek szczegółowo omawia w swojej recenzji wyniki habilitanta, podkreślając, że dotyczą one bardzo interesującej problematyki, zainicjowanej w latach dziewięćdziesiątych pracami K. Mazura i S. Soleckiego, która przyciągała znanych matematyków, w szczególności Drewnowskiego, Faraha, Hruśaka, Kojmana, Louveau, Łuczaka i Veličkovića.

Prof. Plebanek dzieli prace, które weszły w skład rozprawy na trzy grupy.

Do pierwszej zalicza pracę zespołową, opublikowaną w *Journ. Symb. Logic*. Stwierdza, że jest to „niewątpliwie interesujący i ciekawie napisany artykuł, który wprowadził do badań ideałów nowy punkt widzenia i pozwolił spojrzeć na klasyczne ideały na ω z innej perspektywy, opisując interesujące związki ideałów z topologią i algebrami Boole'a”. Ta praca jest najczęściej cytowaną publikacją w dorobku habilitanta.

Do drugiej grupy recenzent zalicza trzy wspólne prace z P. Szucą (dwie z nich były częścią rozprawy habilitacyjnej Szucy). Recenzent podkreśla umiejętne wykorzystanie dobrej znajomości wielu zagadnień związanych z ideałami na zbiorze liczb naturalnych i pomysłowość autorów, co pozwoliło na rozwiązanie pewnych problemów o podmiarach, postawionych przez Drewnowskiego i Łuczaka.

Trzecią grupę stanowią dwie samodzielne prace habilitanta, które recenzent ocenia jako słabszą część rozprawy. Jedna z tych prac nie ma należytej motywacji, a druga, choć dotyczy ciekawych i aktualnych zagadnień, nie zawiera dostatecznie pogłębionych wyników.

W konkluzji, prof. Plebanek pisze: „Podsumowując, dr Rafał Filipów ma znaczący dorobek naukowy, a przedstawione przez niego osiągnięcia naukowe jest cyklem prac zamieszczonych w wiodących czasopiśmie matematycznych. Prace cyklu stanowią znaczący wkład w rozwój uprawianej przez niego dyscypliny. Dlatego w dalszych pracach Komisji będą popierał wniosek o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego”.

W czasie posiedzenia Komisji, prof. Plebanek podkreślał, że choć w jego opinii, dorobek habilitanta nie jest zbyt mocny, nie ma jednak wątpliwości, że stanowi podstawę do nadania mu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Marek Balcerzak podkreśla w swojej recenzji, że rozprawa habilitacyjna dra Filipówa zawiera rozwiązania pewnych problemów postawionych przez Drewnowskiego i Łuczaka, oparte na ciekawych pomysłach i konstrukcjach. Uznaje też za bardzo ładną charakterystykę pewnych ideałów na zbiorze liczb naturalnych, związanych z twierdzeniem Riemanna o warunkowo zbieżnych szeregach liczb rzeczywistych, dającą odpowiedź na pewne pytanie Wilczyńskiego.

Opisując wyniki z innej części rozprawy, dotyczące pewnych uogólnień klasyfikacji Baire'a funkcji rzeczywistych, recenzent stwierdza, że stanowią one znaczne rozszerzenie wyników Łaczkowicha i Reclawa, oraz Debsa i Saint Raymonda. Wskazuje przy tym na różnorodność wykorzystywanych tu metod i elegancję uzyskanych wyników.

Prof. Balcerzak uznaje, że *„wyodrębnione osiągnięcie naukowe Habilitanta spełnia wymagania ustawowe, tzn. stanowi znaczny wkład w rozwój matematyki”*.

Omawiając cały dorobek naukowy dra Filipówa, recenzent pisze, że świadczy on o *„harmonijnym rozwoju Habilitanta i osiągnięciu przez niego dojrzałości naukowej”*.

W konkluzji recenzji prof. Balcerzak stwierdza: *„Moja ocena wyróżnionego osiągnięcia naukowego dr. R. Filipówa podobnie jak pozostałego dorobku i aktywności naukowej jest jednoznacznie pozytywna. Uważam, że recenzowany wniosek dobrze wypełnia wymagania ustawowe w postępowaniu habilitacyjnym”*.

Na posiedzeniu Komisji, prof. Balcerzak potwierdził swoją wysoką opinię o dorobku habilitanta. Przekazał też informację, że pewne niejasności w pracy z Topology Appl., wchodzącej w zakres rozprawy, wskazane w recenzji prof. Plebanka, zostały wyjaśnione we wspólnej pracy Filipówa z Trybą.

W czasie dyskusji, wypowiedzieli się także pozostali członkowie Komisji.

Prof. Władysław Wilczyński ustosunkował się do poruszonej w czasie posiedzenia kwestii prostoty dowodów w rozprawie habilitacyjnej. Stwierdził, że jest to związane ze specyfiką uprawianej przez habilitanta dziedziny matematyki i w jego opinii, zdecydowanie stanowi zaletę, świadczącą o umiejętności habilitanta znajdowania właściwych rozwiązań interesujących zagadnień.

Prof. Zbigniew Szafraniec stwierdził, że po zapoznaniu się z autoreferatem habilitanta oraz opiniami recenzentów, pozytywnie ocenia wniosek dra Filipówa. Podkreślił przy tym ważną rolę, jaką aktywność naukowa habilitanta odgrywa w gdańskim środowisku matematyków zainteresowanych teorią funkcji rzeczywistych i teorią mnogości i fakt, że ma on obecnie pod opieką dwóch doktorantów.

Dr hab. Tomasz Człapiński pozytywnie ocenił sposób prezentacji osiągnięć przez habilitanta oraz to, że wśród wyników w jego dorobku są zarówno rozwiązania problemów stawianych przez innych matematyków, jak i rezultaty inicjujące nową tematykę badawczą. Dodał, że pewne wątpliwości dotyczące udziału poszczególnych współautorów w uzyskaniu wyników opisanych w autoreferacie, można wyjaśnić czytając załączone do materiałów oświadczenia współautorów. Wskazał też, że zbieżność względem ideałów, której dotyczy część rozprawy habilitacyjnej, występuje w Mathematical Subject Classification jako odrębna dziedzina badawcza. Dr hab. Człapiński stwierdził, że jego zdaniem oceniany dorobek jest wystarczający do uzyskania habilitacji.

Prof. Roman Pol stwierdził, że choć podziela wyrażone przez prof. Pawłuckiego, a także przez prof. Plebana odczucie, że wyniki habilitanta nie są bardzo mocne, a z pewnością nie są wybitne, to jednak zdecydowanie skłania się do uznania, że zarówno dorobek naukowy habilitanta, jak i jego aktywność naukowa spełniają kryteria, jakie należy przyjąć przy nadawaniu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. dr hab. Roman Pol

Dr hab. Tomasz Człapiński

Prof. dr hab. Wiesław Pawłucki

Prof. dr hab. Grzegorz Plebanek

Prof. dr hab. Marek Balcerzak

Prof. dr hab. Władysław Wilczyński *Władysław Wilczyński*

Prof. dr hab. Zbigniew Szafraniec